

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2004

Julkaistu Helsingissä 22 päivänä maaliskuuta 2004

N:o 179—185

SISÄLLYS

N:o		Sivu
179	Laki luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta	493
180	Laki luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta	495
181	Laki evankelis-luterilaisen kirkon eläkelain 7 §:n muuttamisesta	497
182	Valtioneuvoston asetus sähkömarkkina-asetuksen muuttamisesta	498
183	Valtioneuvoston asetus mittauspalveluiden aikajaotuksesta sähköjakeluverkoissa	501
184	Valtioneuvoston asetus eräistä raha-automaattivastuksiin sovellettavista määräajoista annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta	503
185	Valtioneuvoston asetus työssä käytettävien koneiden ja muiden työvälineiden hankinnasta, turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta	504

N:o 179

Laki

luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan luvanvaraisesta tavaraliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (342/1991) 12, 13 ja 16 §, sellaisena kuin niistä on 12 § laissa 574/1994, sekä

lisätään 2 §:ään, sellaisena kuin se on laissa 1093/2002, uusi 3 a—3 d kohta, 6 §:ään uusi 2 momentti sekä lakiin uusi 7 b ja 7 c § seuraavasti:

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

3 a) *kahdenkeskisellä luvalla* Suomen ja toisen valtion väliseen liikenteeseen tarkoitettua kuljetuslupaa;

3 b) *kolmannen maan luvalla* kuljetuslupaa kahden sellaisen valtion välillä, joista kumpikaan ei ole ajoneuvon rekisteröintivaltio;

3 c) *CEMT-luvalla* Euroopan liikenneministereiden konferenssin tarkoittamaa kuljetuslupaa kahdessa eri jäsenvaltiossa sijaitsevan kuormaus- ja lastauspaikan välillä;

3 d) *läpikulkuluvalla* Itävallan kautta kulkeviin raskaisiin tavarankuljetusajoneuvoihin

sovellettavan siirtymäkauden pistejärjestelmän käyttöönotosta vuodeksi 2004 kestävä liikennepolitiikan toteuttamiseksi annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2327/2003 3 artiklassa tarkoitettua ekopistejärjestelmää tai muuta lupaa, joka oikeuttaa liikenteen harjoittajan kulkemaan toisen valtion läpi;

6 §

Lupaviranomainen

Tulli myöntää 2 §:n 3 a ja 3 d kohdassa tarkoitetun kuljetusluvan lukuun ottamatta Itävallan tasavallan ja Sveitsin valaliiton

HE 180/2003
LiVM 7/2004
EV 11/2004

läpikulkulupaa, jonka myöntää Ajoneuvohallintokeskus. Ajoneuvohallintokeskus myöntää 2 §:n 3 b ja 3 c kohdassa tarkoitetun kuljetusluvan.

7 b §

Kuljetusluvan myöntämisen edellytykset

Lupaviranomainen myöntää kuljetusluvan hakemuksesta. Hakemuksessa on esitettävä lupaviranomaisen pyytämät hakemuksen käsittelemiseksi tarpeelliset tiedot.

Lupaviranomaisen on myönnettävä kuljetuslupa, jos haettua kuljetusta varten on Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaan osoitettavissa kuljetuslupa. Lupaviranomainen voi määrätä luvalla hakuajan. Jos lupa voidaan myöntää lupien vähäisen määrän vuoksi vain osalle hakijoista, se on myönnettävä hakijalle, jonka kuljetus tehokkaimmin hyödyntää haettuun lupaan kohdistuvaa kuljetusoikeutta.

7 c §

Kuljetusluvan palauttaminen

Kuljetusluvan haltija on velvollinen viipymättä palauttamaan käyttämättömäksi jäävän tai käyttämättä jääneen kuljetusluvan lupaviranomaiselle. Lupaviranomainen voi vaatia kuljetusluvan palautettavaksi, jos luvanhaltija ei käytä kuljetuslupaa eikä ota sitä käyttöön lupaviranomaisen asettamassa kohtuullisessa määräajassa.

Lupaviranomaisella on oikeus saada virka-

apua poliisilta, tullilta ja rajavartiolaitokselta säännöksen noudattamisen valvomiseksi ja täytäntöön panemiseksi.

12 §

Asiakirjan esittämismuutoksen velvollisuus

Liikennettä harjoitettaessa on ajoneuvossa oltava mukana asianmukainen liikennelupa tai kuljetuslupa alkuperäisenä taikka yhteisöluvan jäljennös. Se on vaadittaessa esitettävä poliisi-, tulli- tai rajavartiomiehelle.

13 §

Muutoksenhaku

Jollei muualla laissa toisin säädetä, tämän lain nojalla tehtyyn päätökseen saa hakea muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään. Päätöstä on noudatettava muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviranomainen toisin määrää.

16 §

Henkilörekisteritiedot

Lupaviranomaisella on oikeus saada tietoja rikosrekisteristä, ajoneuvoliikennerekisteristä ja ulosottorekisteristä liikenneluvan myöntämistä ja peruuttamista koskevien asioiden käsittelyä varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2004.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

N:o 180

Laki

luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä annetun lain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan luvanvaraisesta henkilöliikenteestä tiellä 15 päivänä helmikuuta 1991 annetun lain (343/1991) 7 a §, 8 §:n 2 momentti ja 30 §, sellaisina kuin niistä ovat 7 a § laissa 888/1998 ja 8 §:n 2 momentti laissa 662/1994, sekä
lisätään lakiin uusi 7 c ja 7 d § seuraavasti:

7 a §

Linja-autolla harjoitettavasta kansainvälisestä liikenteestä ja kabotaasiliikenteestä annetuissa neuvoston asetuksissa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset

Yhteisistä säännöistä harjoitettaessa kansainvälistä henkilöliikennettä linja-autolla annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 684/92, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston asetuksella (EY) N:o 11/98, tarkoitettuja toimivaltaisia viranomaisia Suomessa ovat liikenne- ja viestintäministeriö, joka myös ottaa vastaan 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut ilmoitukset ja antaa 13 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitetut todistukset sekä Ajoneuvohallintokeskus ja lääninhallitukset, joilta liikenteenharjoittajat saavat 11 artiklan 4 kohdan mukaisia asiakirjoja. Hakijan kotipaikan lääninhallitus on toimivaltainen myöntämään 3 a artiklassa tarkoitetun yhteisön liikenneluvan samoin kuin peruuttamaan sen ja ottamaan sen pois 16 artiklan 1 ja 3 kohdan mukaisesti. Asetuksen 6—9 artiklassa tarkoitettu säännöllisen liikenteen luvan myöntävä viranomainen on se lääninhallitus, jonka

alueella reitti on. Jos reitti ulottuu useamman kuin yhden läänin alueelle, luvan myöntää se lääninhallitus, jonka alueella on pisin osa reitistä. Asetuksen 14 ja 15 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen tarkastus- ja valvontaviranomainen on poliisi.

Edellytyksistä, joilla muut kuin jäsenvaltiosta olevat liikenteenharjoittajat voivat harjoittaa kansallista maanteiden henkilöliikennettä jäsenvaltioissa, annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 12/98 tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on Suomessa liikenne- ja viestintäministeriö. Asetuksen 6 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on Ajoneuvohallintokeskus. Asetuksen 5 ja 6 artiklassa tarkoitettu tarkastusviranomainen on poliisi. Poliisi on myös toimivaltainen ottamaan pois 11 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun väärennetyn asiakirjan.

7 c §

Linja-autolla harjoitettava satunnainen kansainvälinen matkustajaliikenne

Linja-autoilla harjoitettavaa satunnaista kansainvälistä matkustajaliikennettä koske-

van sopimuksen (Interbus-sopimus) tekemisestä annetun neuvoston päätöksen EY 2002/917 mukaisen sopimuksen 6 artiklassa tarkoitetun kuljetusluvasta vapautetun satunnaisen liikenteen valvonta-asiakirjan antaa Suomessa Ajoneuvohallintokeskus. Sopimuksen 15 artiklassa tarkoitettu toimivaltainen kuljetusluvan myöntävä viranomainen Suomessa on liikenne- ja viestintäministeriö. Sopimuksen 18 artiklassa tarkoitettuja valvontaviranomaisia ovat poliisi, tulli ja rajavartiolaitos.

7 d §

Kuljetuslupa kahdenkeskiseen sopimukseen perustuvan satunnaisen kansainvälisen matkustajaliikenteen harjoittamiseen linja-autolla

Ajoneuvohallintokeskus myöntää Suomen ja toisen valtion väliseen kahdenkeskiseen sopimukseen perustuvan kuljetusluvasta satunnaisen kansainvälisen matkustajaliikenteen harjoittamiseen linja-autolla ulkomailla. Hakemuksessa on esitettävä lupaviranomaisen pyytämät hakemuksen käsittelemiseksi tarpeelliset tiedot.

Lupa on myönnettävä, jos haettua kuljetusta varten on Suomea sitovan kansainvälisen velvoitteen mukaan osoitettavissa kuljetuslupa. Ajoneuvohallintokeskus voi määrätä luvan hakemiselle määräajan. Jos lupa voidaan myöntää lupien vähäisen määrän vuoksi vain osalle hakijoista, se on myönnettävä sitä ensin hakeneelle.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kuljetusluvalla haltija on velvollinen viipymättä palauttamaan käyttämättömäksi jäävän tai käyttämättä jääneen kuljetusluvalla lupaviranomaiselle.

8 §

Lupaviranomaiset

Linjaliikenneluvan myöntää lääninhallitus. Jos linjan reitti ulottuu useamman kuin yhden läänin alueelle, luvan myöntää se lääninhallitus, jonka alueella on pisin osa linjan reiteistä. Linjaliikenneluvan läänin rajan ylittävään liikenteeseen, joka ajetaan kokonaan tai osittain pikavuoroliikenteenä, myöntää kuitenkin liikenne- ja viestintäministeriö. Liikenne- ja viestintäministeriö myöntää myös muun kuin 7 a §:ssä tarkoitetun valtakunnan rajan ylittävän linjaliikenteen luvan.

30 §

Henkilörekisteritiedot

Lupaviranomaisella on oikeus saada tietoja rikosrekisteristä, ajoneuvoliikennerekisteristä ja ulosottorekisteristä liikenneluvan myöntämisestä ja peruuttamista koskevien asioiden käsittelyä varten.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2004.

Liikenne- ja viestintäministeri *Leena Luhtanen*

N:o 181

L a k i

evangelis-luterilaisen kirkon eläkelain 7 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 2004

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 20 päivänä toukokuuta 1966 annetun evangelis-luterilaisen kirkon eläkelain (298/1966) 7 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on laissa 1190/2003, seuraavasti:

7 §

Kirkon keskusrahaston eläkeasiassa ja ammatillista kuntoutusta koskevassa asiassa antamaan päätökseen haetaan muutosta valittamalla valtion eläkelautakuntaan. Päätökseen, jolla on kieltäydytty antamasta valtion eläkelain 22 §:ssä tarkoitettu ennakkotieto, ei saa hakea muutosta valittamalla. Kirkon keskusrahaston päätökseen, joka koskee valtion eläkelain 18 b §:n 4 momentissa tarkoitettua kuntoutuksen sisältöä tai 18 e §:ssä tarkoitettua kuntoutusavustusta, ei saa hakea muu-

tosta valittamalla. Eläkelautakunnan päätökseen haetaan muutosta valittamalla vakuutus-oikeuteen. Valitusoikeus on etuuden hakijalla tai saajalla ja eläkeasiamiehellä. Vakuutusoiden päätökseen ei saa hakea muutosta valittamalla.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2004.

Tätä lakia sovelletaan päätökseen, joka on annettu lain tultua voimaan.

Helsingissä 12 päivänä maaliskuuta 2004

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Kulttuuriministeri *Tanja Karpela*

N:o 182

Valtioneuvoston asetus
sähkömarkkina-asetuksen muuttamisesta

Annettu Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä,

muutetaan 7 päivänä huhtikuuta 1995 annetun sähkömarkkina-asetuksen (518/1995) 4 luvun otsikko, 6 §:n 4 momentti sekä 7 ja 8 §, sellaisina kuin niistä ovat 6 §:n 4 momentti asetuksessa 438/1998 ja 7 § osaksi mainitussa asetuksessa, sekä

lisätään asetukseen uusi 5 a, 8 a ja 8 b § seuraavasti:

4 luku

**Sähkötoimitusten mittaus jakeluverkossa
ja kiinteistön sisäisessä sähköverkossa**

5 a §

Jakeluverkkoon liitetty sähkönkäyttöpaikka tulee varustaa sähkönkulutuksen mittauksella mittauslaitteistolla. Jos sähköliittymään kuuluu useita sähkönkäyttöpaikkoja, joihin sähkö myydään jakeluverkon kautta, tulee kukin sähkönkäyttöpaikka erikseen varustaa mittauslaitteistolla.

Mittauslaitteisto ei ole pakollinen jakeluverkkoon liitetyissä jakeluverkonhaltijan sähkölaitteistoissa eikä sähkönkäyttöpaikoissa, joiden pääsulake on pienempi kuin 3 x 25 ampeeria.

6 §

Jakeluverkonhaltija selvittää vuosittain kunkin sähkönmyyjän asiakkaiden osalta tyypikuormituskäyrämenettelyssä laskettujen ja mitattujen summaenergioiden erotukset (*tasotuslaskenta*). Näiden erotusten summa hyvitetään ja veloitetaan jakeluverkossa toimivien sähkönmyyjien kesken. Tasotuslas-

kennassa käytettävä sähkö hinta määritetään kullekin tyypikäyttäjärühmälle tyypikuormituskäyrämalleista laskettujen vertailukäyrien tuntienergioiden jakauman mukaisesti painotettuna joko valtakunnallisen tai, jakeluverkonhaltijan niin halutessa, verkonhaltijan toimitusehdoissaan käyttämän aikajaotuksen mukaisesti. Tuntihintoina tasotuslaskennassa käytetään fyysiseen sähkötoimitukseen perustuville päivittäiskaupan tuntituotteille tasotuslaskennan kohteena olevan ajanjakson aikana muodostunutta Suomen alueen hintaa, joka kerrotaan luvulla 1,1.

7 §

Jakeluverkonhaltijan tulee järjestää sähkönkulutuksen mittaus siten, että siitä aiheutuvat kustannukset ovat sähkönkäyttäjille ja -myyjille mahdollisimman pienet.

Jakeluverkonhaltija voi tarjota sähkönkulutuksen mittauspalveluita joko omana työnä tai hankkia palveluita ulkopuolelta. Palveluita voidaan hankkia tällöin myös sähkökaupan muilta osapuolilta.

Sähkönkäyttäjällä on oikeus hankkia ja omistaa verkkoon liitettävä, jakeluverkonhaltijan tekniset vaatimukset täyttävä 6 §:n 1 momentissa tarkoitettu mittauslaitteisto.

8 §

Jakeluverkkoon liitetyn sähkönkäyttöpai-
kan mittauslaitteisto tulee lukea säännöllises-
ti. Jos sähkönkäyttöpaiikka on tyyppikuormi-
tuskäyrämenettelyn piirissä, on mittauslait-
teisto luettava vähintään kerran vuodessa. Jos
sähkönkäyttöpaiikka ei ole tyyppikuormitus-
käyrämenettelyn piirissä, on muu kuin 6 §:n
1 momentissa tarkoitettu mittauslaitteisto lu-
ettava vähintään joka toinen vuosi tai, jos
sähkönkäyttöpaiikka ei ole ympärivuotisessa
käytössä, vähintään joka neljäs vuosi. Jake-
luverkonhaltijalla on oikeus arvioida mittau-
slaitteiston lukema sähkönkäyttöpaiikan ai-
kaisempaan sähkönkulutukseen perustuen, jos
mittauslaitteisto on sijoitettu paikkaan, johon
verkonhaltijalla ei ole pääsyä, eikä asiakas ole
toimittanut verkonhaltijan asettamassa koh-
tuullisessa määräajassa lukemaa verkonhalti-
jan sitä häneltä tiedusteltua.

Jakeluverkonhaltijalla on lisäksi oikeus
arvioida sähkönkäyttöpaiikan aikaisempaan
sähkönkulutukseen perustuen muun kuin
6 §:n 1 momentissa tarkoitettun mittauslait-
teiston lukema sähkönmyyjän vaihtuessa säh-
könkäyttöpaiikalla, jos asiakas ei ole toimit-
tanut verkonhaltijan asettamassa kohtuullises-
sa määräajassa lukemaa verkonhaltijan sitä
häneltä tiedusteltua tai jos mittauslaitteisto on
sijoitettu sellaiseen paikkaan, johon asiak-
kaalla ei ole pääsyä. Arvion perusteena
voidaan käyttää myös sähkönmyyjän vaihtu-
misen jälkeen tapahtunutta mittauslaitteiston
luentaa, jonka jakeluverkonhaltija on suorit-
tanut ennen kuin asiakas on saanut loppulas-
kun aikaisemmalta sähkönmyyjältä.

Jakeluverkonhaltija voi sopia sähkönkäyt-
täjän ja -myyjän kanssa mittauslaitteistojen
luennasta tässä asetuksessa annettuja sään-
nöksiä täydentävästi.

8 a §

Uudisrakennukseen tulevat erilliset asuin-
ja liikehuoneistot tulee varustaa sähkön ku-
lutuksen mittaavilla mittauslaitteistoilla, jos
sähkö myydään sähkönkäyttäjille kiinteistön
tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän sisäisen
sähköverkon kautta. Sähkönkulutuksen mit-
taus tulee tällöin järjestää siten, että, jos
sähkönkäyttäjällä haluaa vaihtaa sähkönmyyjää,
huoneistokohtaisen mittauslaitteiston mittaa-
ma sähkönkulutus voidaan helposti ja tekni-

sesti luotettavalla tavalla mittauslaitteiston
lähettämiä mittauspulsseja tai kaukoluenta-
ominaisuutta hyväksi käyttäen sekä yhdistää
kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryhmän
mitattuun kokonaiskulutukseen että erottaa
siitä. Mittaus tulee myös järjestää siten, että
siitä aiheutuvat kustannukset ovat sähkön-
käyttäjille ja -myyjille mahdollisimman pie-
net.

Tämän pykälän 1 momentin säännöksiä
sovelletaan myös kiinteistöön tai sitä vastaa-
vaan kiinteistöryhmään, jonka sisäistä sähkö-
verkkoa muutetaan siten, että sähkö myydään
muutoksen jälkeen sähkönkäyttäjille kiinteis-
tön sisäisen sähköverkon kautta.

Tämän pykälän säännöksiä ei sovelleta
pakottavina:

1) kiinteistöihin, joissa sijaitsevia huoneis-
toja käytetään pääasiassa asuntolatyyppiseen
asumiseen;

2) kiinteistöihin, joissa sijaitsevia huoneis-
toja käytetään pääasiassa vapaa-ajan asumi-
seen; pykälän säännöksiä sovelletaan pakol-
lisina kuitenkin ympärivuotisessa käytössä
olevaan vapaa-ajan asuntoon sekä vapaa-ajan
asuntoon, joka sijaitsee asunto- tai kiinteis-
töosakeyhtiön hallitsemassa, useita erillisiä
vapaa-ajan asuntoja käsittävässä kiinteistössä
tai sitä vastaavassa kiinteistöryhmässä;

3) kiinteistöihin, joiden pääasiallisena
käyttäjänä on sairaala, vanhain- tai hoitokoti,
oppilaitos, vankila, varuskunta taikka muu
niihin verrattavassa käytössä oleva laitos;

4) maataloihin;

5) majoitusliikkeisiin ja aikaosuuskohteis-
iin; ja

6) huoneistoihin tai muihin tiloihin, joiden
pääsulakkeiden koko on alle 3 x 25 ampeeria.

8 b §

Kiinteistön tai sitä vastaavan kiinteistöryh-
män sisäiseen sähköverkkoon kuuluvan mit-
tauslaitteiston lukemiseen sovelletaan sovel-
tuvin osin, mitä 8 §:ssä säädetään jakeluverk-
koon liitetyn sähkönkäyttöpaiikan mittauslait-
teiston lukemisesta. Sähkönkäyttäjällä on oi-
keus saada käyttöönsä tiedot hänen hallin-
nassaan olevan huoneiston mitatusta
sähkönkulutuksesta myös siinä tapauksessa,
että sähkönoston laskutus ei hänen osaltaan
perustu mitattuun sähkönkulutukseen.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä huhtikuuta 2004.

Asetuksen 5 a §:ää sovelletaan yhdyskuntien ulkovalaistusverkkoihin, jotka otetaan käyttöön tai joiden ulkovalaistuskeskus uusitaan tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

Asetuksen 8 a ja 8 b §:ää sovelletaan kiinteistöön ja sitä vastaavaan kiinteistöryhmään, jossa uudisrakennuksen rakennustyö on aloi-

tettu maankäyttö- ja rakennusasetuksen (895/1999) 72 §:ssä tarkoitetulla tavalla tämän asetuksen voimaantulon jälkeen tai jossa sähkönmyyntiin kiinteistön tai kiinteistöryhmän sisäisen sähköverkon kautta sähkönkäyttäjille tähtäävä sisäisen sähköverkon muutos työ on muutoin aloitettu tämän asetuksen voimaantulon jälkeen.

Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2004

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

Neuvotteleva virkamies Arto Rajala

N:o 183

Valtioneuvoston asetus
mittauspalveluiden aikajaotuksesta sähköjakeluverkoissa

Annettu Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä, säädetään 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun sähkömarkkinalain (386/1995) 10 §:n 2 momentin nojalla, sellaisena kuin se on laissa 444/2003:

1 §

Sovelletamisala

Tätä asetusta sovelletaan sähköverkonhaltijan mittauspalveluihin sähköjakeluverkoissa.

2 §

Mittauspalveluiden yleinen aikajaotus

Jakeluverkonhaltijan tulee tarjota vastuualueensa asiakkaille yleisen aikajaotuksen mukaisia mittauspalveluita.

Yleisen aikajaotuksen mukaisia mittauspalveluita ovat:

- 1) yksiaikasiirron mittauspalvelu;
- 2) yö- ja päiväenergiaan perustuva kaksiaikasiirron mittauspalvelu;
- 3) talviarkipäiväenergiaan ja muuhun energiaan perustuva kausiaikasiirron mittauspalvelu; sekä
- 4) tunneittain tapahtuvaan energianmittaukseen ja rekisteröintiin perustuva mittauspalvelu.

3 §

Mittauspalveluiden valtakunnallinen aikajaotus

Jakeluverkonhaltija voi halutessaan soveltaa 2 §:ssä tarkoitettuna mittauspalveluiden

yleisenä aikajaotuksena mittauspalveluiden valtakunnallista aikajaotusta (*valtakunnallisen aikajaotuksen mukaiset mittauspalvelut*).

Valtakunnallisen aikajaotuksen mukaisia mittauspalveluita ovat:

- 1) yksiaikasiirron mittauspalvelu;
- 2) yö- ja päiväenergiaan perustuva valtakunnallinen kaksiaikasiirron mittauspalvelu; päiväenergialla tarkoitetaan kaikkina viikonpäivinä kello 7.00—22.00 välisenä aikana kulutettua energiaa; muuna aikana kulutettu energia on yöenergiaa;
- 3) talviarkipäiväenergiaan ja muuhun energiaan perustuva valtakunnallinen kausiaikasiirron mittauspalvelu; talviarkipäiväenergialla tarkoitetaan 1.11.—31.3. maanantaista lauantaihin kello 7.00—22.00 välisenä aikana kulutettua energiaa; kaikkina muina aikoina kulutettu energia on muuta energiaa; sekä
- 4) tunneittain tapahtuvaan energianmittaukseen ja rekisteröintiin perustuva mittauspalvelu.

4 §

Mittauspalveluiden paikallinen aikajaotus

Jakeluverkonhaltija voi mittauspalveluiden yleisen aikajaotuksen ohella tarjota vastuualueensa asiakkaille paikalliseen aikajaotukseen perustuvia mittauspalveluita, jotka poikkeavat rakenteeltaan yleisen aikajaotuksen mukaisista mittauspalveluista.

5 §

Suomen normaaliajan soveltaminen mittauspalveluiden aikajaotuksessa

Jakeluverkonhaltija voi halutessaan soveltaa 2 ja 4 §:ssä tarkoitetuissa mittauspalveluissa mittayksikköasetuksen (371/1992) 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua Suomen normaaliaikaa. Jos jakeluverkonhaltija soveltaa tarjoamassaan mittauspalvelussa Suomen normaaliaikaan sidottua aikajaotusta, on jakeluverkonhaltijan tiedotettava menettelystä asianmukaisesti kyseisen aikajaotuksen piirissä oleville asiakkaille.

Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2004

Kauppa- ja teollisuusministeri *Mauri Pekkarinen*

6 §

Mittauspalveluiden järjestäminen

Jakeluverkonhaltija voi tarjota tässä asetuksessa tarkoitettuja mittauspalveluita joko omana työnä tai hankkia palveluita ulkopuolelta. Palveluita voidaan hankkia tällöin myös sähkökaupan muilta osapuolilta.

7 §

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2005.

Neuvotteleva virkamies Arto Rajala

N:o 184

Valtioneuvoston asetus**eräistä raha-automaattivastuksiin sovellettavista määräajoista annetun asetuksen 2 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

muutetaan eräistä raha-automaattivastuksiin sovellettavista määräajoista 5 päivänä joulukuuta 2001 annetun asetuksen (1170/2001) 2 § seuraavasti:

2 §

Avustusten hakuaika

Uuteen kokeilu-, käynnistämis-, tutkimus- tai kehittämishankkeeseen haetaan avustusta avustusten jakamisvuotta edeltävän vuoden toukokuun loppuun mennessä. Uuteen rakennushankkeeseen tai suurehkoon peruskorjaukseen haetaan avustusta avustusten jakamisvuotta edeltävän vuoden maaliskuun loppuun mennessä. Näiden määräaikojen jälkeen saapuneita hakemuksia ei oteta käsiteltäväksi.

Muita kuin 1 momentissa tarkoitettuja avustuksia haetaan vuosittain avustusten ja-

kamisvuotta edeltävän vuoden syyskuun loppuun mennessä. Tämän jälkeen saapunut hakemus voidaan ottaa käsiteltäväksi vain erityisen painavasta syystä.

Tämä asetus tulee voimaan 22 päivänä maaliskuuta 2004.

Asetusta sovelletaan vuoden 2004 määräaikoihin niin, että uuteen rakennushankkeeseen tai suurehkoon peruskorjaukseen on haettava avustusta avustusten jakamisvuotta edeltävän vuoden toukokuun loppuun mennessä. Tämän määräajan jälkeen saapuneita hakemuksia ei oteta käsiteltäväksi.

Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2004

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Janne Peräkylä

N:o 185

Valtioneuvoston asetus**työssä käytettävien koneiden ja muiden työvälineiden hankinnasta, turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta annetun valtioneuvoston päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2004

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti, joka on tehty sosiaali- ja terveysministeriön esittelystä,

lisätään työssä käytettävien koneiden ja muiden työvälineiden hankinnasta, turvallisesta käytöstä ja tarkastamisesta 25 päivänä marraskuuta 1998 annettuun valtioneuvoston päätökseen (856/1998) uusi 60 b—60 k § ja 60 b §:n edelle uusi väliotsikko seuraavasti:

*Korkealla tehtävään tilapäiseen työhön
tarkoitettujen työvälineiden käyttöä koskevat
säännökset*

60 c §

Sääolot

60 b §

Soveltaminen ja määritelmä

Mitä 60 c—60 k §:ssä säädetään, sovelletaan valittaessa ja käytettäessä telineitä ja muita tilapäisiä työskentelytasoja, putoamisen estäviä suojarakenteita ja -laitteita tai muita vastaavia työvälineitä, jotka on tarkoitettu korkealla tehtävään tilapäiseen työhön.

Korkealla tehtävällä tilapäisellä työllä tarkoitetaan tässä päätöksessä työtä tai työvaihetta, jota tehdään tilapäiseksi tarkoitettussa työpaikassa tai työpisteessä taikka joka muutoin on satunnaista tai lyhytkestoista ja jossa on putoamisen vaara.

Rakennustyön turvallisuudesta säädetään erikseen.

Korkealla tehtävää tilapäistä työtä saa tehdä ainoastaan silloin, kun sääolot eivät vaaranna työntekijöiden turvallisuutta ja terveyttä. Sääoloista johtuvia työn vaaroja selvitettyä ja arvioitaessa on otettava huomioon erityisesti tuuliolosuhteet, työvälineiden ja työskentelyalueiden jäätyminen sekä vesi- ja lumisade.

60 d §

Työvälineiden valitseminen

Jos korkealla tehtävää tilapäistä työtä ei voida tehdä tarkoituksenmukaiselta työskentelytasolta turvallisesti ja ergonomisesti asianmukaisesti, työnantajan on valittava sellaiset työvälineet, jotka ovat siinä työssä ja niissä

olosuhteissa mahdollisimman sopivat turvallisuuden varmistamiseksi ja ylläpitämiseksi. Työvälineiden mitoituksen on vastattava työn luonnetta ja työvälineeseen kohdistuvia rasituksia sekä mahdollistettava liikkuminen vaaratta.

60 e §

Tilapäiset kulkutiet

Työskentelypaikkoihin, joissa suoritetaan korkealla tehtävää tilapäistä työtä, tulee järjestää turvallinen pääsy kulkukertojen tiheyden, työskentelypaikan korkeuden ja käyttöajan mukaan. Työntekijöillä tulee olla mahdollisuus pelastautua työskentelypaikasta välittömän vaaran uhatessa. Kulku lavoiille, tasoille tai kävelysilloille ja niiltä poistuminen ei saa lisätä putoamisvaaraa.

60 f §

Putoamisen estävät suojarakenteet ja -laitteet

Valittuun työvälinetyyppiin liittyvät työntekijöille aiheutuvat vaarat on saatettava mahdollisimman vähiin asianmukaisin toimenpitein. Tarvittaessa on käytettävä putoamisen estäviä suojarakenteita tai -laitteita.

Putoamisen estävien suojarakenteiden ja -laitteiden on oltava rakenteeltaan ja lujuudeltaan sellaiset, että ne estävät tai pysäyttävät putoamisen sekä mahdollisimman hyvin estävät työntekijöiden loukkaantumisen. Kaiteiden ja muiden yleisesti vaikuttavien putoamisen estävien suojarakenteiden ja -laitteiden on oltava suojausvaikutukseltaan yhtenäisiä lukuun ottamatta niitä kohtia, joista on käynti tikkaille tai portaikkoon.

Jos työn tekeminen edellyttää, että yleisesti vaikuttava putoamisen estävä suojarakenne tai -laite väliaikaisesti poistetaan, on käytettävä tehokkaita korvaavia suojatoimia. Työtä ei saa suorittaa ennen kuin nämä suojatoimet on toteutettu. Yleisesti vaikuttava putoamisen estävä suojarakenne tai -laite on palautettava paikalleen heti sen jälkeen, kun kyseinen työ on päättynyt tai keskeytynyt.

Turvavaljaista ja -vöistä sekä pelastautumis- ja pelastusköysistä ja muista henkilön-suojaimista säädetään erikseen.

60 g §

Telineitä koskevat ohjeet, laskelmat ja suunnitelmat

Telineitä pystytettäessä, käytettäessä tai purettaessa on otettava huomioon valmistajan tai maahantuojaan ohjeet. Jos ohjeista poiketaan tai ne eivät perustu lujuus- ja vakavuuslaskelmiin, työnantajan on huolehdittava tarvittavien laskelmien tekemisestä, paitsi jos telineet pystytetään vakiintunutta ja turvallisesti katsottua pystytystapaa noudattaen.

Valitun telineen rakenteen vaativuuden ja tehtävän työn edellyttämällä tavalla tulee laatia telineen pystytys-, käyttö-, ja purkamissuunnitelma. Suunnitelman laatijalla on oltava tarvittava pätevyys. Suunnitelma voi olla yleisluontoinen täydennettynä telineen erityispiirteitä koskevilla tiedoilla.

60 h §

Telineen ominaisuudet

Telineellä tasoinen ja kulkuteineen on oltava turvallisuuden kannalta riittävä lujuus, jäykkyys ja seisontavakavuus sen käytön ja siirron aikana sekä telineen kaikissa pystytys- ja purkuvaiheissa.

Telineen tukien luisumisvaara on torjuttava joko kiinnittämällä tukipintaan luisumista estävä laite tai muulla yhtä tehokkaalla keinolla, ja kantavan pinnan on oltava riittävän kestävä. Telineen seisontavakavuus on varmistettava. Pyörillä liikuteltavien telineiden liikkuminen itsestään niillä työskennellessä on estettävä asianmukaisilla laitteilla.

Telineen tasojen on oltava mitoiltaan, muodoltaan ja kokoonpanoltaan sellaiset, että ne soveltuvat työn luonteeseen ja kestävät tarvittavan kuormituksen sekä että niillä työskenteleminen ja liikkuminen on turvallista. Telineiden tasot on asennettava siten, etteivät telineiden osat pääse liikkumaan tavanomaisessa käytössä. Tasoihin kuuluvien osien ja pystysuorien yleisesti vaikuttavien putoamisen estävien suojarakenteiden ja -laitteiden väliin ei saa jäädä suojaamattomia aukkoja.

60 i §

Telineen pystytys, purkaminen ja muutostyö

Telinettä saa pystyttää, purkaa ja muuttaa vain pätevän henkilön johdolla sellainen työntekijä, jolle on annettu suunniteltuihin tehtäviin liittyvä ja erityisiä vaaroja koskeva erityisopastus ja ohjeet, joihin tulee sisältyä ainakin:

- 1) telineiden pystyttämisen, purkamisen ja muuttamisen osaaminen suunnitelman mukaisesti;
- 2) turvallisuus telineen pystytyksen, purkamisen tai muuttamisen aikana;
- 3) toimenpiteet henkilöiden tai esineiden putoamisvaaran ehkäisemiseksi;
- 4) telineiden turvallisuutta heikentäviin sääolosuhteiden muutoksiin liittyvät turvatoimet;
- 5) sallitut kuormitukset;
- 6) muut pystytykseen, purkamiseen tai muuttamiseen liittyvät mahdolliset vaarat.

Työtä johtavalla henkilöllä ja asianomaisilla työntekijöillä on oltava 60 g §:ssä tarkoitetut valmistajan tai maahantuojaan ohjeet taikka telineen pystytys- ja purkamissuunnitelma.

Pystytettäessä, purettaessa tai muutettaessa telinettä tai sen osaa on se merkittävä kielto- ja varoitusmerkein, siten kuin erikseen säädetään, ja pääsy vaaralliselle alueelle on suljettava asianmukaisin estein.

60 j §

Tikkaiden käyttö

Tikkaita saa käyttää korkealla sijaitsevana työpisteenä vain olosuhteissa, joissa muiden, turvallisempien työvälineiden käyttöä ei voida edellyttää vähäisen vaaran ja joko käytön lyhytaikaisuuden vuoksi tai sellaisten olemassa olevien työmaan ominaisuuksien vuoksi, joita työnantaja ei voi muuttaa.

Tikkaat on sijoitettava siten, että ne seisovat vakaasti käytön aikana. Siirrettävien tikkaiden on oltava vakaalla, kestäväällä, sopivan kokoisella ja liikkumattomalla alustalla, jotta puolat pysyvät vaakasuorassa asennossa. Riipputikkaat on kiinnitettävä turvallisesti ja köysitikkaita lukuun ottamatta siten, että ne eivät siirry eivätkä heilu.

Siirrettävien tikkaiden kaatuminen ja jalakojen luisuminen on estettävä kiinnittämällä tikkaiden ylä- tai alaosa, käyttämällä luisumisen estäviä laitteita tai muilla yhtä tehokkailla toimenpiteillä. Tikkaiden on oltava niin korkeat, että ne ulottuvat riittävästi saavutettavan tason yläpuolelle, jollei muilla toimenpiteillä voida taata varmaa otetta. Lukittavia moniosaisia yhdistelmätikkaita ja jatkettavia tikkaita on käytettävä siten, että askelmien, rajoittajien, nivelten ja lukitushakojen lujuus ja kestävyys säilyy käyttöolosuhteissa ja että osat eivät liiku suhteessa toisiinsa. Pyörillä varustetut tikkaat on asetettava liikkumattomaan asentoon ennen niille nousua.

Tikkaita on käytettävä siten, että työntekijät saavat niistä koko ajan turvallisen otteen ja tuen. Taakan kantaminen käsin ei saa estää turvallisen otteen säilymistä tikkaasta.

60 k §

Köysien varassa liikkuminen ja työskentely

Köysien varassa saa liikkua ja työskennellä ainoastaan olosuhteissa, joissa työn vaarojen selvittäminen ja arviointi osoittaa, että työ voidaan tehdä turvallisesti ja joissa muiden, turvallisempien työvälineiden käyttö ei ole perusteltua. Työn vaarojen selvittämisestä ja arvioinnista sekä erityisesti työn kestosta ja ergonomisista vaatimuksista riippuen on käytettävä istuinta, jossa on asianmukaiset lisälaitteet.

Köysien varassa liikuttaessa ja työskennellessä on noudatettava seuraavia vaatimuksia:

1) järjestelmässä on oltava vähintään kaksi erikseen kiinnitettyä köyttä, joista toista käytetään nousemiseen, laskemiseen ja tukena (työköysi) ja toista varmistusvälineenä (varmistusköysi);

2) työntekijöillä on oltava asianmukaiset turvavaljaat, joita heidän on käytettävä, ja heidän on oltava valjaiden avulla kytkettyinä varmistusköyteen;

3) työköydessä on oltava turvamekanismit nousemista ja laskeutumista varten sekä itsestään lukittuva mekanismi, jolla estetään työntekijän putoaminen myös siinä tapauksessa, että hän menettää liikkeidensä hallinnan; varmistusköyden on oltava varustettu liikkuvalla putoamisenestolaitteella, joka liikkuu työntekijän mukana;

4) työntekijän käyttämät työvälineet ja muut tarvikkeet on kiinnitettävä työntekijän turvavaljaisiin tai istuimeen taikka ne on kiinnitettävä jollakin muulla sopivalla tavalla;

5) työ on suunniteltava ja sitä on valvottava asianmukaisesti, jotta työntekijä voidaan hätätilanteessa välittömästi pelastaa;

6) työntekijälle on annettava työskentelyn edellyttämä asianmukainen erityinen opastus ja ohjeet, joihin sisältyvät erityisesti pelastusmenetelmät.

Yhden köyden varassa voidaan liikkua ja työskennellä vain poikkeusolosuhteissa, joissa toisen köyden käyttö työn vaarojen selvittämisen ja arvioinnin mukaan lisäisi työn vaarallisuutta. Tällöin työn turvallisuus on varmistettava asiaankuuluvien toimenpitein.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2004.

Helsingissä 18 päivänä maaliskuuta 2004

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Hallitussihteeri Hanna-Mari Pekuri

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

JULKAISIJA: OIKEUSMINISTERIÖ

N:o 179—185, 2 arkkia

EDITA PRIMA OY, HELSINKI 2004

EDITA PUBLISHING OY, PÄÄTOIMITTAJA JARI LINHALA

ISSN 1455-8904